

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ घुळें.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक १५/१३७ (८६८)

ग्रंथ नाव बापू गोखले यांचे

चरित्र.

विषय म. गद्य.

श्रीमंत कैलासवासी बापूजी गणेश ऊर्फ
 बापूसाहेब गोखले यांची हकिगत.
 धोंडोबल्लाळ व गणेशबल्लाळ गोखले हे उभ-
 यत्ता बंधू, मौजेपिरदावण नजिक राजापूर
 जिल्हा कांकरण, येथील तळेखाजणवाडी म्हणून
 लहान गांव आहे, तेथे सुखवस्तु मिराशिसे-
 ताची वहिवाट करून वडिलांचे वेळेपासून,
 राहत असत. धोंडोपंत यांची स्त्री आनंदी
 बाई ही व्यंकटराव साहेब भावे संस्थान
 नरगुंद यांची कन्या, तिच्या संतती झाली
 नाही. गणेशपंत यांस पुत्र दोन, बडीच-
 आपासाहेब व धाकटे बापूसाहेब. गणेशपं-
 त हे कोठे रोजगारास नेजातां गांवींच
 राहत असत. धोंडोपंत साहेब हे सनाई
 माधवराव साहेब पेठारे यांचे वेळेस ना-
 ना फडणीस यांचे कुलतबंधू गंगाधर
 पंतभाऊ हे, विजयदुर्ग जिल्हा कांकरण ये-
 र्थे सुभेदारीचे काम करीत असता. यां-
 चे हाताखाली फडसिणिसीचे कामावर
 सरकार हुकूम वस्तुन होते. धोंडोपंतदारा
 हे लिहिण्यांत हुशार असून जाबजबाबी
 बोलणार व शूर असत; यांमुळे यांजवर
 नानाफडणीसांची मर्जी चांगली होती.
 विजयदुर्ग सुभ्यांत हूरसाल कोलवणलो-
 क बंडावा करीत असत. यांणीं गांवें लुट-
 वीं, ~~मार्गे चालू देऊ नये~~, असे अनेक प्रकार
 चे त्रास रयतेस द्यावे; यांचे पारिपत्य-

Joint project of the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.
 Saashubh Mandale and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.

(2)

(12)

नवीन शिवबंदी लोक ठेऊन करण्याचा
 हुजूरचा हुकूम पुण्याहून आला, म्हणजे-
 सुभ्यानीं बंडवाल्यांवर स्वारी करून त्यांस
 पळवून लावावे. पुढें त्यांलोकांस नवीन
 ठेवलेली शिवबंदी कमी केल्याची ख
 बर लागतांच पुनरपि एकत्र होऊन
 पूर्ववत् प्रजेस उपद्रव देऊं लागोवें, या
 प्रमाणें कम चालत असतां एक वर्षीं
 गंगाधर पंत भाऊ सुभे यांस सरकार
 चें बोलावणें झाल्यावरून हिशेब वगैरे
 देण्याकरितां ते पुण्यास आले. मागे पु
 नरपि बंडाच्या जमाव होऊन गांव लुटला
 गळे याचा बोभाट हुजूर सरकारांत आ
 ला, त्यावरून सरकारचीं पत्रे धोंडो पंत
 दादा यांचे नांवें गेलीं कीं, शिवबंदी ला
 गेल तशी ठेऊन बंडाचें पारि पळव करून
 पुन्हां वारंवार बंड न होईल असें करा
 वें; त्याजवरून धोंडो पंत यांनीं शिवबं-
 दी जास्ती ठेऊन आपण जातीनें बंडाव-
 र जाऊन त्यांशीं लढाई केली. त्यांत बंडवा
 त्यांचे बहुत लोक मारले गेले, इतकेंच ना
 हीं, पण त्यांतील पुढारी लोक पकडून त्यां
 चा शिरच्छेद केला, येणें करून बंड अग
 दीं नाहींसें होऊन त्या प्रांतांत धोंडो पंत
 दादांची दहशत पडून चोरटे लोक अग
 दीं नाहींसे झाले. त्या योगानें रयत सुखी

the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.

॥२॥
 ॐ
 होऊन सरकारांत वसूल ही जास्ती येऊ
 लागला. त्याजवरून सरकार संतुष्ट हो-
 ऊन धोंडो पंतांस त्यांचे शूरत्वाविषयीं
 नेकनामी पत्र लिहून फौजदार व बक्षीस पा
 ठविळीं व दरबारचे लोकांत ही धोंडो पंतांचे
 हुशारीचे व शूरत्वाचे वर्णन नेहमीं होऊं
 लागले. येणे करून गंगाधर पंत भानू
 सुभे जे पुण्यास आले होते, त्यांस वैमन-
 स्य वाढून फार वाईट वाटले. पुढें कांहीं दि-
 वसांनीं भानूस सरकारची परवानगी
 होऊन विजयदुर्गसि आपले कामा-
 वर गेले; परंतु धोंडो पंत दादाची छि-
 फारस सरकारांत होऊन आपली व-
 दनामी झाली हें चांगलें झालें नाहीं अ-
 से मनांत आणून धोंडो पंतांनीं आदा-
 वत चालवून त्यांचा अनपमान करून
 कामांत कसू लागले. हें पाहून धोंडो पं-
 त दादा हे पुण्यास गेले आणि सरका-
 रची बनानाफडणीस यांची भेट घेऊ-
 न गंगाधर पंत भानू यांजवर अजमा-
 शें दहा लक्ष रुपये रवाण्याचे तफावती
 ची याद दिली. माळक, बाल्या व स्थेत
 असल्यामुळे नाना फडणीस हे सर्व रा-
 ज्याचे काम मुरवत्यारीने चालवीत हो-
 ते, त्यांनीं असा विचार केला की, गंगाध-
 र पंत भानू आपले चुलत बंधू यांजवर-

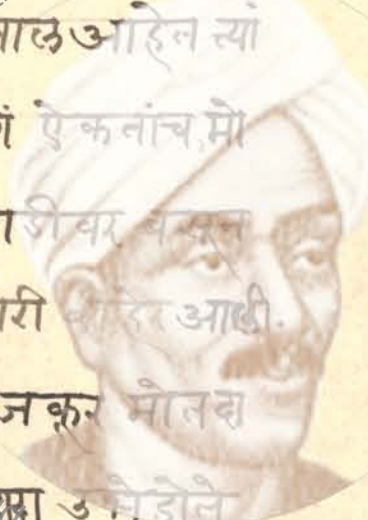

Po. Wadgaon Sanjodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.

यादी पैकीं थोडीं जरी कलमें लागू झालीं
तरी त्यांस लांछन लागून आपल्यास खालीं
पहावें लागेल. याजकरितां धोंडोपंत दादास
परतून पाठवितां हुजूरानच ठेवावें, हें बरें.
असा विचार करून धोंडोपंतदादा यांस हु
जूरच राहाण्या विषयीं हुकूम सांगितला, त्या
जवरून आपले पुतणे आपासाहेब व बापू
साहेब यांसह वर्तमान पुणे मुकामींच रा
हिले. आपासाहेब व बापूसाहेब हे उत्तयतां
हुशार व शूर असत; त्यांचेही दरबारांत
निस जाणें येणें असल्यामुळे त्यांची वाग-
णूक व हुशारी पाहून सरकारची मर्जी त्यां
जवर सुप्रसन्न होती. एके समयी सरदा-
राचा हुद्दा देण्यास लायक आहेंत असें क
चेरींत सरकार बोलले होते. नाना फडणी
स यांची खासगत बसण्याचीं घोडीं अद-
मासें पन्नास होलीं, त्यांपैकीं दोन घोड्यांवर
चाबूकस्वार सुद्धा बसण्याची परवानगी न-
व्हती. एखादे वेळेस मर्जीस आल्यास सु
द्ध नानांनीं मात्र बसावें; आणि बाकी सर्व
खासी घोडीं, स्वारी निघाली म्हणजे पुढें-
कोतवाल चालवीत; अशी बहिवाद होती.
एके दिवशीं धोंडोपंत हे घोड्यावर बसणार
चांगले आहेंत असें, परभोर नानांस समज-
ल्यावरून खासे घोड्यावर बसण्या विषयीं स
मक्ष धोंडोपंतदादांस सांगितलें होतें; नाना

५
 ची स्वारी बहुत करून दररोज बेलबागेत श्री
 विष्णूचे दर्शनास जातअसे. एके दिवशीं
 स्वारीची तयारी झाली नेवेळेस कोतवाल
 घोडींही तयार होऊन उभी होती, त्यांत स-
 दरहू दोन घोड्यांपैकीं एक घोडी उभी होती,
 ती जबर बसण्याकरितां जाऊन घोडीचे मो-
 तदारास धोंडोपंतदादा बोलले कीं काढणी
 सोड मजला घोडीवर बसावयाचे आहेत,
 मोतदारानें ऐकून उत्तर केलें कीं, या घोडी
 वर मालका शिवाय कोणीही बसावया-
 चें नाहीं; दुसरीं घोडीं कोणाला आहेत त्यां
 जबर जाऊन बसावें हें झालणें ऐकतांच मो-
 तदाराचे तोंडांत माझी घोडीवर बसून
 उभे राहिले, तों नानाची स्वारी वाढत आली.
 त्यांजला तोंडांत मारल्याच्या मजकूर मोतदा-
 रानें कळविल्यावर धोंडोपंतदादा उभे होले
 त्यांजला नानानीं विचारलें कीं, माणसां
 स कां मारिलें? हें ऐकून दादानीं उत्तर के-
 लें कीं, मोतदारानें फारच अमर्यादा केली;
 ती अशी कीं, आपली परवानगी खास घो-
 ड्यावर बसण्या विषयीं मजला झाली अं-
 सतां, घोडीवर बसू देण्यास हरकत करूं-
 लागला. सर्व राज्यांत आपला हुकूम मान्य
 होतो, आणि मोतदार पांच रुपये किंमद-
 मा हांचे किमतीचा असोन, त्यांचें अमान्य
 केला, या बदल त्याजला जास्त शिक्षाक-
 रणी

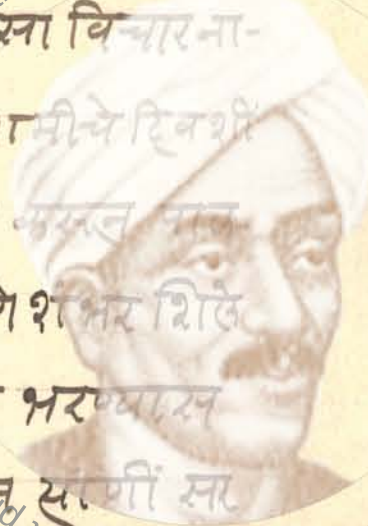

Joint project of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.

रावी परंतु मी थोडिच केली, हें थोंडो पंत
दादाचें बोलणें ऐकून हांस्यबदन करून उत्तर
केलें कीं, आपण बहून चांगले केले. पुढेंही
घोडी आपले कडेसच राखील आपण ती
जबर बसत जावें नंतर ती घोडी त्यां क-
डेसच ठेविली. तिची चंदी, बैरण, रस्तीबंद
बमोतदार सुध्या सरकारांतून मिळत गेला.

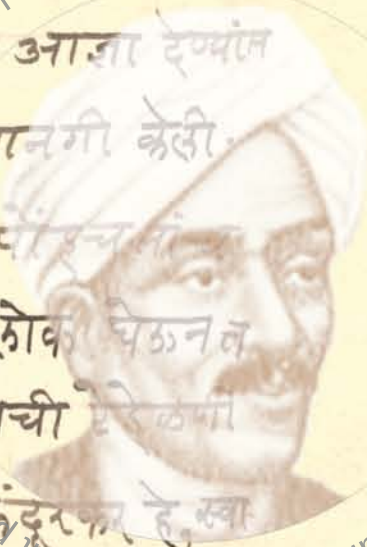
थोंडोपंतदादा व त्यांचे पुतणे हुशार अ-
सोन शरही चांगले आहेत, सबब त्यां
जला पालखी, नगारा, निशाण, बहून
देऊन सरदार करावे, असा विचार ना-
नानीं करून विजया दशमीचे दिवशीं
त्रिवर्गसिंही बस्त्रें बसमान करून पात-
ख्या व हस्तीही दिले. आणि शंभर शिले-
दार व शंभर पागेचे झोडे भरण्यास
परवानगी दिली. त्यावेळीं त्यांनीं सर-
कार आज्ञे प्रमाणें पागा तयार केली,
व शिलेदार यांची ही भरती करून देऊन
शे स्वारांची सरदारी झाली.

२ किंदूरकर देसाई यांनीं करनाट-
कांत फौजेचा जमाव करून सरकारी
अमलांत उपब्रव करूं लागले. त्यांचे पा-
रिपत्या करितां, राजेश्री गणेशपंतभैरे यांज
बराबर अजमाई चार हजार फौज देऊ
न करनाटकांत रवाना केले. त्यांज बरा-
बर थोंडोपंतदादा व आपासोहेब व बा-
रसोहेब

Joint project of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.

पूसाहेब यात्रिवर्गसिही आपले पत्तकां
 सह वर्तमान जाण्याचा हुकूम झाला.
 ते समयीं सांगीं सरकारास विनंति के-
 ली की, आमची जमियत कमी आहे. सर-
 कारचे काम चांगले रीतीने झालें पाहिजे.
 यावर जशी आज्ञा होईल तसें करूं. हे ऐ-
 कून पांचशेंस्वार पावतो आपली जमि-
 यत नेहमीं ठेवावी. व याशिवाय तुमचे
 कुमकेस चिंतो विंबक व माहादाजी विं-
 बक पुणेकर यांस झालशे स्वामि-
 शीं तुमचे बराघर येण्यास आज्ञा देण्यांत
 येत आहे. असें सांगून रवानगी केली.
 गणेशपंत भोरेकरनाटकांत पांचशेंस्वार
 बापूसाहेब यांणी आपले लोक घेऊन ल-
 ळ्याण्यास गेले. शत्रूचे फौजेची दरेकणी
 करण्यास गेले. लिफटे किंदरकार हे स्वा-
 र व काटक लोकांचें पायदळ मोजेसु-
 मोरें पांच हजार फौज व पांच लोफा
 सह, आपले लळावर तयार होते. सांगीं
 टेहेकणीस आलेली फौज थोडी आहे अ-
 से पाहून जांजवर उठावणी केली; ते सम-
 यीं बापूसाहेब यांणीं मोठें शरल करू-
 न शत्रूचे लोक बहल मारून लोफाही-
 स कून घेतल्या; इतकेंच नाही पण त्यां-
 चे शोपंनास घोडींही धरून घेऊन अग-
 शीं मोड करून टाकिला. लेणें करून किं-
 दुर कराल

दूरकरास अशी भीति पडली कीं, एका लहान
 न ठोळीनें आपली अशी अवस्था केली पु
 हें सर्व फौज आल्यावर आपला ठिकाण न
 रहाता. आपण वडिलोपार्जित जे देसाई-
 गिरीचे वतनासही धक्का बसिल, असें म-
 नांत आणून जी नवीन ठाणीं घातलीं हो
 तीं तीं उठऊन घेऊन गणेशपंतभैरे यांज
 कडेस वकील पाठऊन खांगिलले कीं,
 या पुढें आम्हांकडून जास्ति होणार ना-
 हीं. नवीन फौज ठेवलेली बरलकी करि-
 लेां, या प्रमाणें बंदोबस्त बापूसाहेब यांचे
 योगानें झाल्याचे व बंडावा मोडल्याची ख-
 बर भैरे याणीं सरकारांत लिहून परत
 येण्यापिषयीं आज्ञा मागिलली, याजव-
 रून भैरे यांस फौजे सुध्दा पुण्यास बो-
 लावून, चांगली लढाई करवून जलदी श-
 भूचा मोडकेला, याजबद्दल बापूसाहेब यां-
 स पोशारव व अलंकार बक्षिसें पाठविलीं,
 आणि तुम्हीं चुलतेपुलणे त्रिवर्ग पुणेंक-
 राचे पतका सहवर्तमान करनाटकांत
 राहून चांगला बंदोबस्त ठेवावा. अशी आज्ञा
 क्षापत्रें पाठविलीं.

३ करनाटकांत सरकारी थोडी फौ-
 ज राहून बाकी परत गेल्याची खबर मि-
 ळाल्यावरून किंदूरकर देसाई यांनीं पु-
 नहा नवीन शिवबंदी ठेऊन सरकारी गां-

९
 व लुहू लागला. त्याजवरून हुजूरचे हु-
 कमावरून आणखी स्वार शिवबंदी ला-
 गलेल तशी जास्ति ठेकून किंदूरकर यांचे
 पारिपत्य करून बंदोबस्त केला. आणि
 किंदूरकराजवरून, दरमनात रुपये खं-
 डणी देणजाऊं, दस्ताऐवज लिहून घेऊन अरना
 सरकारांत पाठविला. त्याजवरून सर-
 कारात संतोष झाला.

गोरवले यांचे जवळ फौजेचा जमा
 व जदीदमिकोन सुमारे दोन आठवडे शिवबंदी
 जार पावेलों झाला होता. सरकारांतून
 खर्चास वेळचेवेळेस जावन नव्हते आ-
 णि फौजेस तर दरमनाचे दरमाहा दि-
 ते पाहिजे, सबब, नवलगुंदकर देसाई
 यांच्या नवलगुंद लालुका अजमासे तीन
 उक्षाचा होता, तो दाबून घेतला. त्याने
 ही खर्च भागेना सबब, करविर कर-
 राजे यांजकडील, व पटवर्धन व मोंगला
 ईलील यांगले गांव पाहून, तेथें स्वारी
 करून गांवांपासून खंडणी घ्यावी अग-
 र लुहून आणावे याप्रमाणें बहुलकरून
 दरवर्षीस करून लोफा, फायदळ, व स्वा-
 राची जमियत अजमासे तीन चार हज-
 र पावेलों हमेशा जवळ बाळगूं लागला.
 करनाटक प्रांतांत हमेशा बंड होतअसे,
 परंतु गोरवले यांनीं जाऊन त्याचे पारप

त्य करून बंदोबस्त ठेवावा, आणि सरकार
स झाले मजकुराची विनंती पत्रे पाठविले
असत. लेणेकरून सरकार मर्जी एजाव
र बहून संतोष राही.

४ तुंगभद्रेचे लिरानजीक हुलगणी-
म्हणून मोठा गांव असोन सभोवला गा

वास चांगला गावकूस लढाऊ असे. यांत
कित्यासाराची गठी मजबूत असोन लो-

फा केवगैरे सामान गठीत असे. सेव
खेदी काटक ही अजमासे पांचवी नहमी

रहात. सरकारी मनुष्यास आपला गाव
केवढा आहे हे समजू नये म्हणोन कोणा-

सही गावांत येऊ देत नसत. याकाळास
जमाबंदी करितां मामलेदार आला म्हणजे

यांजला गावाचे हद्दी कावेलों सामोरे जा
ऊन गावांनजीक आहे म्हणजे मामले-

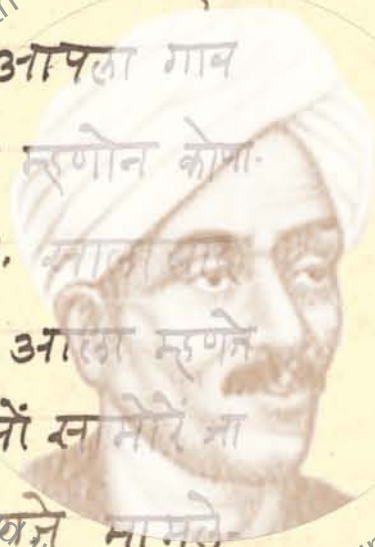
दाराचे डोळे बाधून गठीत नेऊन तेथें
डोळे मोकळे करून मर्जीस येईल तितका

वसरू देऊन पुन्हा पुर्ववत् प्रमाणे डोळे
बांधून गावांबाहेर गेल्यावर डोळे खुले-

करून मार्गस्थ करावे; या प्रमाणे ते लोक
करीत असत. हे वर्तमान गोरवले यांसस

मजल्या वरून कांहीं शिवबंदी घेऊन त्या
गावावर गेले, लों काटक यांणीं गोळी चा

लवून लढाईस उभे राहिले. तेव्हां गोरवले
यांणीं एकदम हडा करून गांव सरकस्त

Joint project of the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.

जितके काटक लढल होने, सांजला धरून
 न सांचीं डोकीं उडवून आपले कडील का
 रकून शिवबंदी ठेकून गांवचा बंदोबस्त
 केला. व या प्रमाणें जेथें जेथें, बंडाई हो
 ती व कमाविसदार यांस लोक मानीत
 नव्हते तिलक्यांचे पारिपत्य केल्यावरून
 सर्व करनाटक प्रांतांत गोरवले यांची ज
 रब मोठी बसोन सरकारांत वसूल सुरकी
 त जाऊं लागला. लेणेंकरून सरकारचि-
 मजीं गोरवले यांचवर बहूल संशोधन
 होत गेली.

५ टिपू सुलतान याचा तीर्थरूप हे
 दरअली याणें बंडावा करून श्रीरंगपटण
 वगैरे करनाटकांत कांहीं राज्य संपाद
 न केलें होतें, पुढें हे दरअली वारल्यावर
 यांचे चिरंजीव टिपू सुलतान यांचे तीर्थ
 रुपानीं संपादन केलेले राज्य कायम
 ठेकून जास्ती मिळवावें या हेतूनें फौजे
 चाजमाव करून, निजाम व पेशवे यांचे
 राज्यांस उपद्रव देऊन, किल्ले घेऊन ठा-
 णीं बसवूं लागला. नरगुंदकर व्यंकट-
 राव हे पेशवे सरकारचे आस असोन,
 करवीरकर यांचे अष्ट प्रधाना पैकीं,
 सचीव यांची व टिपूची दहा महिने ल-
 ढाई चालून अखेर टिपूनें नरगुंदचा -
 किल्ला घेऊन नरगुंदकरांचे दीवान का-

कोपल यांस धरून, पिंजऱ्यांत घालून मा
 रला. आणि व्यंकट रावजीस कैद केले
 होते. टिपू सुलतान हा पेशवे, निजाम,
 व इंग्रज, या त्रिवर्गांसही भारी जबरझा
 ला. त्याचें परिपत्य करावें म्हणोन इंग्रजा
 ची फौज येऊन नेहमीं लढाई चालत
 होती, इलक्यांत, वर सांगितल्या प्रमाणें
 पेशव्याचे आस नरगुंदकर याचें संस्था
 न घेऊन यांस कैद केले, व मुलखांत
 टिपू गणीं बसवूं लागला, याचें परिपत्य
 करून नरगुंदकर यांस सोडविणे पेशव्यां
 स अवश्य होले. इलक्यांत इंग्रजांस ही
 यांची फौज कुमकेस मार्गणे असत नव्ह
 त, याजवरून पेशवे यांनीं आपले सर
 दार परशरामपंत भाऊ पटवर्धन यांस
 फौजेसह जाण्यास आज्ञा दिली. गो
 रखले यांजवर यांचे मदतीस जाण्यावि
 षयीं पत्रें गेलीं, याजवरून ते दान हज
 र स्वामिनीं पटवर्धन यांस जाऊन
 मिळाले. यांची फौज एकंदर सुमारे पंचवीस
 हजार जमली. एक दोन दिवसांत टिपूशीं
 मुकाबला करावयाचा; परंतु कृष्णा नदीस
 पूर आला होता, तो उत्तरेपर्यंत नदी कि
 नारीं मुकाम करावा लागला. दुसरे दिव
 शीं टिपूकडील सुमारे २०० स्वार बैद
 म्हणजे पेंढारी, पेशव्यांची फौज फार

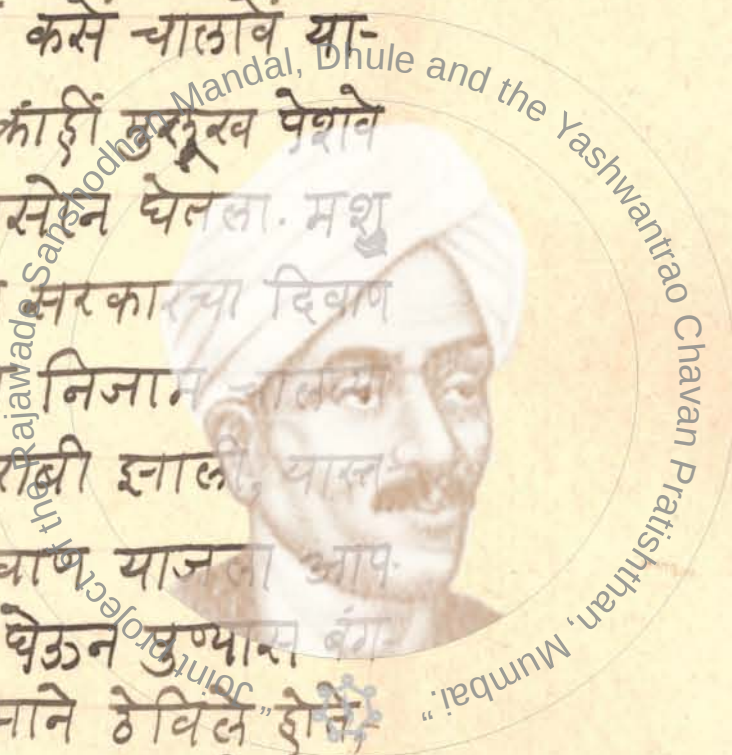

Joint Project of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.

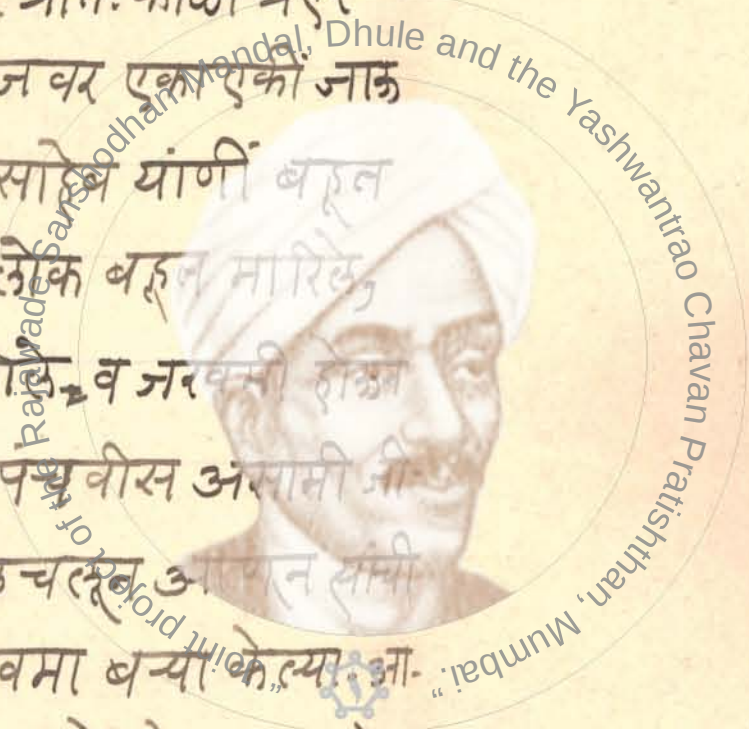
असतांही, नदीचे पुरामुळे बिन धोक
 येऊन, पैलनिरास म्हणजे कच्चेचे दक्षि-
 णेस उभे राहिले हें पाहून परशरामपंत
 भाऊ बोलले कीं, एकवेळ आपले फौजे-
 लून कोणी जाऊन त्या लोकांशीं मुकाब-
 ला केल्यास फारच चांगले होईल. हें धोंडो
 पंत दादानीं ऐकून आपले डेय्याकडे ये-
 ऊन आपले लोकां पैकीं, नदी पार होऊ-
 न जाणारे असामी अजमासें तीनशें
 निवडून लोंडांत तरवारी धरून कच्चे-
 त उड्या टाकिल्या. टिपूचे स्वार निर-
 भय पणे गाफिल होऊन, त्यांजवर एक
 दम जाऊन ह्छा केला, आणि अजमा-
 से पन्नास साठ असामी जरबमी करून,
 घोडीं घेतलीं. बाकि राहिलेले लोक प-
 लून गेले. धोंडोपंतदादाचे ज्या हा मदीं
 विषयीं सर्व फौजेस आश्रय वाटले, तें
 लर परशरामपंतभाऊ पटवर्धन यांनीं
 नावा पाठवून दादांस त्यांचे लोकां सुध्दा
 उतरून अलि कडेस आणिले. पटवर्धन
 यांनीं धोंडोपंत दादाचे शिपायगिरी
 विषयीं शिफारस केल्यावरून पेशवे
 सरकार, गोरवले यांजवर वहुल प्रसन्न
 होऊन, बहुमान पुर्वक पत्रें पाठविलीं-
 पुढें कांहीं दिवसांनीं टिपूचे फौजेचा
 व इंग्रज व पेशवे यांचे फौजेचीं लढा-

ई होऊन लह झाला. त्यांत नरगुंदकर
यांजला खोडऊन घेऊन त्याचे संस्थान मो-
कळें करून त्यांचे त्यांस दिले. नंतर कां-
हीं दिवसांनीं टिपूचे राज्य इंग्रज सरका-
रांनीं तारिख ४ मे सन १७६६ या सालीं
ल घेतले.

६ पेशवे व निजाम या उभयतां मध्यें
वैमनस्य येऊन, रवडेची लढाई झाली;
त्यांत निजामाचा मोड झाला, ते वेळेस पु-
ढें उभय सरकारांनीं कसें चालवें या-
विषयीं नेम ठरून कांहीं मुखूर पेशवे
सरकारांनीं याज पारसेने घेतला. मश-
र मुखूर हा निजाम सरकारचा दिवाण
असोन याचे सल्लेने निजाम चालत्या
मुळें मालकाची खरीबी झाली, यास्त-
व व पेशव्यांनीं दिवाण याजला आप-
ले स्वाधीन करून घेऊन मुण्यास बंग-
ल्याचे बागेत इतमामाने ठेविले. होतें
पुढें अजमारे दोनतीन वर्षांचे सुमा-
रास श्रीमंत माधवराव साहेब पेशवे-
कैलासवारी झाल्यावर मशरूर मुख-
र आपले मालकाकडेस निघोन गेला-
इकडेस गोरवले यांस मागील बंदोब-
स्तास करून जमीयत घेऊन हुजूर स्वा-
रील यावे म्हणून पेशव्यांचीं पत्रे गेल्या
वरून, नरगुंद येथें कांहीं स्वार व पा-
यदळ

पदक व लोफा ठेऊन, सडे दोन हजार -
 लोक चांगले निवडक घेऊन, हुजूर स्वा-
 रील मिळण्याकरिता निघून घाले. इकडे
 निजामाची फौज लीन हजार पायदक,
 दहा लोफा व दोन हजार पठाण असे मौ-
 जे आंतर गंगी, प्रांत सुरपूर, येथील मु-
 कामास आली होती, ती बालमी गोरबले
 यांस लागल्याबरोबर प्रातः काळीं प्रहर-
 दिवसाचे आंत साजवर एका एका जाऊ
 न तेथें दादा व बापसाहेब यांणीं बहल
 शुरल करून पठाण लोकां बहल मारिले,
 व कितीयिक पकून गेले व जरबसी होऊन
 पडल्या पैकीं विस पंध्रवीस अंसामी जी-
 वंत होते, त्यांजला उचलून आणून यांणीं
 बरदास्त करून जरबमा धर्या केल्या आ-
 णि त्यांजला बहमान वरचे देऊन व बरो-
 बर घोडीं माणसें देऊन हैदराबादेस र-
 वाना केले. त्यांणीं झालेला वनांत निजा-
 मास कळविल्यावर, तें सरकार संलुप्त हो-
 ऊन आपले तालुक्या पैकीं मौजे हाक-
 र व मणूर व हुलूर हे दहा हजाराने व-
 सुली गांव गोरबले यांस इनामीदारक-
 ल जहागीर दिले. त्या लुटारिले धोंजे
 पंलदादा यांस लोंडावर समोर तलवारीचा

वार लागला. व बाप साहेब यांसही हाता-
चे मनगरावर लरवारीची जरबम लागली,
ही खबर पेशव्यास लागून स्वारीतून
येण्या विषयीं गोरवले यांस पत्र गेले. सा
ज वरून ते परत नरगुंदास गेले.

७ पुणे मुक्कामीं श्रीमंत सवाई माधव
राव साहेब पेशवे कैलासवासी झा-
ल्यावर श्रीमंत बाजिराव साहेब यांचा
हुकूम चालू झाला. ते वेळेस राज्यां

त गलबल होती. काणी कोणास मानी
त नव्हते; ही संधी पाहून बरवसि गो-
रवले आपल्यास उपद्रव देऊन गांव-

छुटितात, खंडण्या येतात, सबब सा
शीं लढाई करून पारिपत्य करावें असे
पटवर्धन यांणी विचार करून एक लढा-

ई स्वारांची झाली त्यांत महादजी विंभ
क पुणेकर यांस जरबमा लागून ठार प-
उले. व आणखी ही लोक जरबमी झाले.

सा प्रमाणे पटवर्धनाकडील ही बहुतेक
लोक मेले गेले. नंतर उभयतांचा कर
वीरकर राजे यांणी ही विचार केला कीं,

फौज पाठऊन गोरवले यांचे पारिपत्य
करावें, असें मनांत आणून रत्नाकर
आपा दिवाण यांजबराबर करवीर

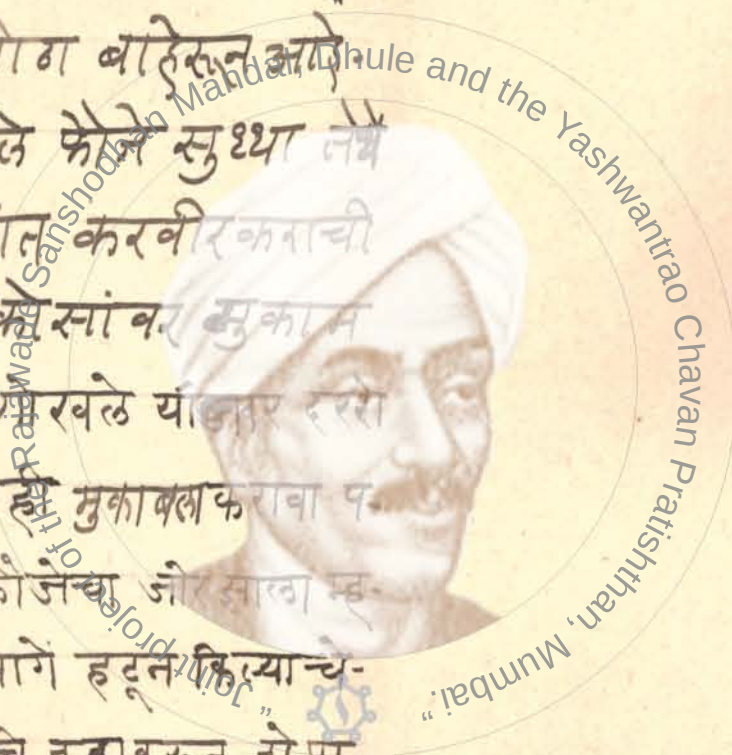
कर महाराजांनीं अजमारे पांच ह
जार स्वार, कांहीं पायदळ, दहा पंधरा लो
फा, साहेब व नौबतद वगैरे सामान
देऊन गोरवले यांजवर पाठविले. ते

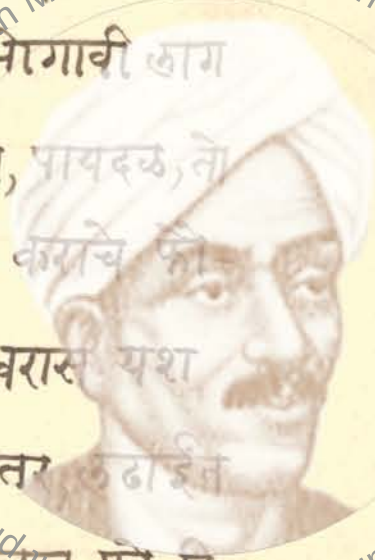
the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.

4/11

समक्षी यी पुण्याकडेस बाजिराव साहे
 व नवीनच राज्याधिकारावर आले.
 कारभारी कौणी मुकरर राज्य चालवि-
 ण्यास झाला नव्हता. व नाना कडणीस
 घांस ही सिंदे यांणीं धरून नगरचे कि-
 त्यांत कैद करून ठेविले होते. वेळेस कु-
 मक खालका कडून येईल किंवा नाही,
 असा अंदेशा मनांत आणून, सावनूर
 शहर मोठे व सभोवतीं मोठे मजबूत कोट
 असून खंदकही मोठा बाहेरून आहे
 असे पाहून गोखले फौजे सुध्या लेव-
 राहिले होते. इतक्यांत करवीरकरांची
 फौज येऊन तीन वेळांवर मुकाम
 केला. आणि गोखले यांसार दररोज
 जख्खारी करावी यांणींही मुकाबला करावा प-
 रंतु करवीरकरांचे फौजेच्या जोराला म्हा-
 णजे गोखले यांणीं मागे हटून दिल्याचे-
 आश्चर्यास येऊन शहरचे तडाबरून तो पा-
 माराव्यात म्हणजे राज्याची फौज परत मु-
 कामास जाई या प्रमाणे दर रोज साहाम
 दिनें लढाई थोडी थोडी होत गेली. कुमक
 पाडवावी म्हणोन सरकारांत पत्रें पाठवी
 त गेले परंतु पुण्याहून मदत ते वेळेस
 झाली नाही पुण्याहून कुमक गोखले
 घांस येत नाही ही रत्नाकर आपांची
 खानी होऊन त्यांचे फौजेचे लोकही सहा
 महिने गोखले यांस एके गांवांत कोडून

ठेविल्याचे वैभवांत निमग्न होऊन बेफिकी-
 र राहूं रहागले, इतकेच नाही, पण रत्नाकर
 आम्हापाही जातीने आपले फौजे बराबर लु
 ठाईस यशतनासे झाले. रत्नाकर आपांनी
 बाहेरून रस्त्या येण्याची बंदी केली. तेव्हा
 शहरातील लोकांस व गोरवले यांचे फौजे
 स खाण्याची पंचाईत पडून गोरवले या
 णीं विचार केला कीं, मालका कडून कुमक
 येत नाही व येथे ही धान्य बाहेरून येण्याची
 बंदी झाली, यामुळे विपत्ति भागावी लाग
 ते, त्यापेक्षां सर्व आपली फौज, पायदळ, तो
 फा सुद्धां तयार करून करवीर काढावे फौ
 जैवर लुटून पडावे, त्यात इश्वरास यश
 देणें असेल तर देईल, नाहीतर लुटविले
 मरून जाऊं. असा विचार करून एके दि
 वशीं सर्व फौजेची तयारी करून शहरा
 बाहेर निघून लोफा व पायदळ गुप्तप-
 णे बरेचकळ्यांस उभें करून स्वारांच्या- नाक्यांत
 तीन लुकड्या केल्या. धोंडोपंत दादा व आ-
 पा साहेब व बापूसाहेब असे श्रीवर्ग सरदार
 तीन लुकड्यांत उभे राहिले; इतक्यांत दर
 रोजचे बेता प्रमाणें राजाकडील फौजे पै-
 कीं, स्वार अजमासे दोन हजारची लुक-
 डी त कळ्यांस आली. रत्नाकर आपा मु कळ्यांस
 कामावरच राहिले, होते. आलेले स्वारां

The portrait is surrounded by a circular border containing the following text:
 "The portrait is the property of the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai."

452

नीं गोखले यांचे स्वाराच्या तुकड्या पाहून,
 बापूसाहेब ज्या फौजेच्या तुकडीत होते, त्या-
 जवर चालकस्त अंगावर जाऊन पडले.
 इतक्यांत नाह्यांत पायदळ व तोफा होत्या,
 त्या एकाएकीं नाह्या बाहेर येऊन राजांचे
 फौजेवर तोफा सुरू केल्या. तें कस्त व
 हत लोक मारले गेले, व जरवमी झाले आ-
 णि राहिलेले स्वार तळावर जाण्यां करितां,
 पळून गेले. त्यांचे मागे आपासाहेब व बा-
 पूसाहेब फौजेसुद्धा लागोन, मागून दास-
 साहेब याणीं तोफा पायदळ घालून बा-
 धून चालले; तिकडे सत्ताकर आण व
 त्यांची फौज नित्या प्रमाणे गाफील होती.
 इतक्यांत पळ काढिलेले स्वार तें दारव-
 ल होतांच बापूसाहेब व आपासाहेब फौ-
 जें सुद्धा जाऊन एकदम हल्ला केला. हा ज-
 कस्मात प्रसंग प्राप्त झालेला पाहून, र-
 लाकर आपासुद्धा सर्व फौज घाबरून
 प्राण रक्षणा विषयीं पळू लागले इतक्यां-
 त मागाहून धोंडोपंतदादाही पायदळ,
 तोफा, घेऊन दारवल होऊन तोफा चा-
 लू केल्या. तेव्हां राजांचे फौजेचा अग-
 दींच धीर सुटून सर्व सामान तोफा, र-
 ती, उरे, सोहब, व नौबद सुद्धा जाग्या-
 वर सोडून आपला जीव घेऊन जाला-
 जिकडेस वाट सांपडली तिकडे पळून

Joint Project of the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai and the Yashwantrao Chavan Mahadule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com